

In Memoriam

☆?? - † maandag 22 maart 2010

Het was een aantal jaar terug, ik gok 2006/2007, toen we je voor het eerst zagen. Waarschijnlijk was je om de onbegrijpelijke reden door iemand gedumpt in de Bloemerd, omdat die op je uitgekeken was. Je zorgde voor veel onrust, vooral onder de paarden. Ineens zat er een spierwit konijn langs de buitenbak naar ze te kijken. Voor de toeschouwers op het terras was het fantastisch, sensatie! Paarden die alle kanten op vliegen omdat er een konijn zit.

Eigenlijk had niemand verwacht dat je het zou overleven, van tam huis tuin en keuken konijn was je ineens uitgezet in de 'wildernis'. Maar de zomer ging voorbij en je was nog steeds in leven en inmiddels bij iedereen geliefd. We vreesden allemaal voor de aankomende winter, want we waren er van overtuigd dat je die niet zou overleven. Maar niets is minder waar! Mede dankzij Caroline, die altijd konijnenbrokjes voor je heeft neergelegd, kwam je je eerste winter als wild konijn door! Wat waren we allemaal trots op je. En wat waren we blij toen we je weer tevreden onder een boompje in wei zagen liggen.

Je had altijd weer leuke grapjes, tijdens een les ineens keihard de bak door rennen (waardoor pony's als Carlijn vrolijk je voorbeeld volgden), 's Nachts voor het hek gaan liggen en zo de werknemers van de volgende dag de stuipen op het lijf jagen. Maar je favoriet was tijdens de paardenlessen gewoon rustig in het avondzonnetje in de wei liggen, kijkend hoe Rebel, Nobless, Patriek en anderen zich telkens weer, ieder rondje, iedere dag, doodschrokken (tot groot genoegen van de mensen op het terras, sensatie, en tot minder groot genoegen van de mensen te paard).

Jaren gingen voorbij, tot de winter van 2009/2010, de koudste winter sinds 14 jaar. Met een gemiddelde temperatuur van 1,1 graden Celsius en maar liefst 55 dagen een sneeuwdek, vreesden we met z'n allen voor jouw leven. Maar ook deze winter ben je weer doorgekomen, je was immers een wild konijn geworden!

Op zondag 21 maart 2010 ben jij voor het laatst levend gezien. Je zat op je favoriete plekje, onder het hek van de merriewei, naar het inrijden van de privé paarden te kijken. Helaas was toen jouw tijd gekomen, jouw tijd om te gaan. Op maandag 22 maart ben je dood gevonden. Geen tekenen van een worsteling of iets dergelijks, je bent vredig heengegaan.

Met jouw fantastische overlevingsdrang heb je iedereen een dienst bewezen. De bruid die je heeft gedumpt was je niet waard, daar was je veel te stoer voor.

Ik zeg dan ook namens iedereen:

Dag lief, stoer, dapper, mooi, sterk konijn! Rust zacht, dat heb je verdiend. Ik hoop dat je tevreden op ons neerkijkt. Je hoorde bij ons, en we zullen je missen, kanjer!

Floor